

ikke med den højtærede Kultusminister og den ærede Ordfører sige, at dette er fuldstændig Fantasi, at det overhovedet er noget, der ligger uden for Virkelighedens Verden, og da vi kun begære Udsættelse, et Aars Frist, synes jeg ikke, det er en urimelig eller utidig Begæring. Dette til Retfærdiggørelse af, at vi ikke have kunnet følge Flertallet i nærværende Sag. Jeg fralægger mig for mit Vedkommende Ansvaret for at gaa den her foreslaaede Vej.

Ordføreren (Rosleff): Den ærede Ordfører for det sidste Mindretal sagde, at jeg havde glemt at sige, hvorfor Flertallet holder paa, at det skal være en selvejende Institution fremfor en Statsanstalt, naar det ikke var de milde Gaver, som han sagde, der var Aarsag dertil. Jeg nævnte første Gang, jeg havde Ordet, at det var, fordi vi troede, at det vilde blive den billigste Maade at drive Anstalten paa, og jeg anførte de Eksempler, den højtærede Minister havde fremsat ved første Behandling. Jeg syntes, det var tydeligt nok, at det selvfølgelig var vor Hovedgrund. Saa udtalte det ærede Medlem, at Plejelønnen sikkert vilde blive sat op, saa snart der kommer en Bestyrer. Ja, derom kan det ikke hjælpe at diskutere. Det ærede Medlem kan sige det, men det er ikke sikkert, at det vil ske, og det er ogsaa kun fremsat antydningssvis. Men viser det sig i Fremtiden, at Anstalten kan drives billigere, vil Plejelønnen efter den højtærede Ministers Udtalelser ikke blive sat op.

Den ærede sidste Taler udtalte, at der var sket en Henvendelse til ham fra en Mand, som baade var Pædagog og havde de fornødne Pengemidler til at oprette et Børnehjem. Men det var slet ikke Børnehjemmet paa Himmelbjerggaard, han vilde købe, han vilde oprette et helt nyt, og det falder udmærket i Traad med den højtærede Ministers Udtalelse om, at hvis der var en Mand, der havde pædagogiske Evner og den fornødne Kapital, vilde han oprette et nyt Børnehjem og ikke overtage dette. Derfor synes jeg ikke det ærede Medlem har Lov at fremføre dette som Bevis for, at dette Mindretals Anskuelser kunne realiseres. Det er det aldeles ikke. Tværtimod er lige det stik modsatte Tilfældet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Paragraffer
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3813 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Thomas Larsen: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa, at der skal nedsættes en Kommission, bestaaende af 19 Medlemmer, hvoraf de 14 vælges efter Forholdstalsvalgmaaden af begge Rigsdagens Ting, medens Formanden og de 4 Medlemmer vælges af Regeringen. Denne Kommissions Formaal er at tage en stor og omfattende Opgave op, nemlig den at undersøge og overveje Spørgsmaalet om Oprettelse af en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring. Som det fremgaar af de Bemærkninger, som ledsage Forslaget, er dette jo en Frugt af den Beslutning, som blev vedtagen her i dette Ting for nogle Dage siden. Jeg er Regeringen meget taknemmelig for, at den saa hurtig og resolut er fremkommen med Forslag om Kommissionens Nedsættelse i Henhold netop til denne Beslutnings Vedtagelse her i Tinget. Jeg tror, som jeg har udtalt mange Gange tidligere, at der er stor Trang til netop en Gang at faa en alvorlig og grundig Undersøgelse af alle herhen hørende Forhold. Vi have jo endnu ikke nogen Sinde her til Lands haft en Kommission med den Opgave at undersøge alle de Forhold, som vedrøre Arbejderne, altsaa de Forhold, som henhøre under den nyere Tids Udvikling. Den Opgave, som denne Kommission vil faa, vil netop medføre, at Kommissionen i endogsaa meget alsidig Grad vil komme til at beskæftige sig med alle Grene af, hvad man kunde kalde Arbejderspørgsmaalet, og det er mig en stor Glæde, at den højtærede Indenrigsminister har stillet Kommissionen saa